

jokanje in zdihovanje toliko, da ni bilo slišali petja duhovnikov, ki so spremljali sobrata k večnemu počitku.

Ves sprevod je bil lepo urejen. Šolska mladina, požarna bramba, mestna godba, duhovniki, c. kr. uradniki, mestni očetje, meščani in okoličani v nepregledni vrsti so se pomikali proti pokopališču. Le prehitro je črna zemlja pokrila truplo blagega gosp. župnika, katerega bi naša obširna fara (šteje do 6000 duš) še tako zelo potrebovala. Večna luč mu naj sveti!

D.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:
Sv. Lovrenc v Slov. Goricah 13 gld., Sv. Peter v Medv. selu 6 gld. 80 kr., Remšnik 6 gld. 81 kr., Sv. Ilj pod Turjakom 7 gld., Prihova 17 gld. 66 kr., Širje 5 gld., Vransko 41 gld. 50 kr., Dobrna 12 gld., volilo Marije Detiček v Poličanah 17 gld. 45 kr., Sv. Benedikt v Slov. gor. 10 gld., Teharje 45 gld., g. Srahotnik 1 gld.

Gospodarske stvari.

O koristi gasilnih društev.

(Konec.)

Dragi slovenski korenjaki in rojaki po Štajarskem, Kranjskem in Koroškem, ustanovite si gasilna društva! Res je, da ima občina neki strošek, kateri je pa tudi netrajen, in ako se pomisli, da gasilno društvo reši eno poslopje, enega posestnika, je to že veliko. Ako občinska naklada narase za par let za nekoliko %, pa se mora v poštev vzeti, koliko radodarnih src se mora odpirati v slučaju, kadar enemu kmetu vse pogori, kar se drugači ne bi zgodilo, ako bi bilo orodje in zvežbanost pri roki. Bere se večkrat, da bi se cela vas rešila. Domači vaščani so itak v prvem položaju zbegani; ako pa imajo gasilno društvo, pa moštvo zna hitro ukreniti, kaj je treba in pomoč je pri roki. Ako bi gasilca, kmeta doletela nesreča, on je zbežan in ne ve, kaj bi delal, ali njegovi soudi so pa mirni in ga branijo. »Vsi za enega, eden za vse«. Med tem časom pa prihitijo pomoči od drugod in ga branijo. Gasilec prišedši na gorišče je miren, kakor bi ne imel pred saboj nikake nesreče in nevarnosti. V slučaju opravila se pa ohrabri in zbere sile, kakor bi se imel nad divjo zverjo maščevati. — Snujte gasilne društva! — Slovensko časopisje se večkrat neče vkvarjati z gasilnim položajem in to zato ne, ker so mnogi mnjenja, da se gasilna društva med Slovenci in s slovenskim poveljem zato snujejo, da bi se nemštvo s tem branilo. To pa ni res. Vsako gasilno društvo je in mora biti prostovoljno. Ako pa slovenski kmet čuti, da je prostovoljen in prostovoljno pristopi v društvo, torej si izbere tudi povelje tako, kakoršnega že zna čuti s krvjo in kostmi. On lažje sliši »pozor« kakor »Ahtung«, ker ne ve, kaj je to. On lažje sliši »ogled na levo«, »ogled na desno«, »levo sukaj« — — — itd. Nadalje »brizgljo razpravite«, »brizgljo pripravite« — — —, ali končno »brizgljo pospravite«, »orodje vkup«. Povelje pa med Slovenci mora biti slovensko, zato, da je z drugim na gorišču delavnim osebjem v razumljivosti in zastopnosti. Naše Mursko polje ima že dosti gasilnih društev s slovenskim poveljem in še jih bode več. Sicer imajo ljutomerski gasilci nemško povelje, ali niti mi, niti oni se ne gledamo na pogorišču slabo. Vsi se počutimo na pogorišču, da smo poklicani v eden in tisti namen. Naša gasilna društva po Murskem polju s slov. poveljem pa imajo tudi krajevno zavezo in ako Bog dá, da bode imelo Ptujsko polje svoja gasilna društva s slov. poveljem, Savinjska dolina svoja gasilna društva s slov. poveljem itd., potem pa se ustanovi »slovensko-štajarska gasilna za-

veza«. Kaj ne, to bo lepo, pa ne bode nič političnega namena in pomena. Saj smo Slovenci in znamo slovenski govoriti. Rojaki na noge! — Ne vem sicer, je-li bo moje pisanje glas upijočega, pa ker je nam cenjeni list »Slov. Gospodar« skoro vse spravil, kar imamo, torej bo z dobro voljo tudi v tej zadevi kazal lepo pot. Spodbujala me je gasilca čut ljubezni, kajti gasilec mora le svojemu bližnjemu dobro hoteti. Pomoz Bog!

Primurski.

Sejmovi. Dne 20. marcija pri Sveti Barbari pri Konjicah, na Cvenu, pri Sv. Ilju v Slov. gor., v Studencih pri Mariboru, pri Sv. Barbari v Halozah in na Zibiki. Dne 22. marcija pri Sv. Ožbaltu na Pernovem, Sv. Jederti, v Rogatcu in Siegersbergu. Dne 24. marcija v Vitanju. Dne 26. marca na Dobovi in na Teharjih.

Dopisi.

Iz Ptujca. (Iztirjavanje dače.) Lansko leto je pokončala pridelke gorice, polja in travnikov toča in povodenj. Škoda se je uradno pregledovala, pa deloma jako pozno, že prepozno, ker se le meseca septembra. Odpis dače se je s tem zavlekel; namesto da bi dobili prizadeti posestniki že lansko leto olajšave po odpisu, dobili so eksekucijo in nove stroške. Na eni strani je dala država in dežela poškodovanim podporo, ker je manjkalo celo potrebnega živeža, na drugi strani pa se je pošiljal eksekutor zaradi zaostale štibre na dom, namesto da bi bili štibro takoj odpisali. Okrajni odbor je to postopanje naznanil deželnemu poslancu dr. Jurteli v Gradec. Ko se je ta zaradi te zadeve obrnil do c. kr. finančnega dež. ravnateljstva, je izvedel, da so uradniki, ki so v jeseni škodo pregledovali, svoja poročila pozno v Gradec poslali, deloma še le decembra l. l. in prosinca t. l. Ker se tako postopanje ne dá opravičiti, šel je g. dr. Jurtela h g. ravnatelju samemu ter se je pritožil, da so se škode prepozno pregledovale, da se pregledovanje ni med vse uradnike razdelilo, ampak le nekaterim izvoljenim izročilo, da ti dela niso mogli pravočasno zgotoviti in predložiti; da so se poročila prepozno v Gradec poslala, da se je v tem zavlekel po nepotrebnem nujno potreben odpis dače, da se ljudem delajo stroški po eksekuciji, ko vendar niti potrebnega živeža nimajo. Kot izgled je poslanec imenoval sledeče posestnike: Andreja Majar in Antona Bombek iz Možgajnc, Mihaela Kecek in Mihaela Trunk iz Formina. Ti so bili toliko dače plačali, da bi ne bilo po odpisu dače nič več na dolgu ali le celo malo, pa so jih vendar za tretji kvartal opominjali. Tako se je postopalo tudi z drugimi. G. dvorni svetovalec ni bil vesel poslančevega poročila in pritožbe; posebno mu ni ugajalo, da so imeli le nekateri gospodje komisije, da so operate tako pozno predložili, da ti še niso rešeni. Zaukazalo se je, da se imajo poročila za vse občine takoj rešiti, kar se je tudi meseca svečana že zgodilo. Na prošnjo poslančevega, da bi se v političnem okraju ptujskem iztirjavanje štibre do žetve ustanovilo, se ni dala gotova obljuba, ampak se je reklo, da se bode občina beda gotovo v poštev jemala. Upati pa je, da se bode vsaj eksekucija ustavila. Kdor pa bi bil prisiljen za to posebe prositi, naj ne pozabi prošnje kolekovati.

Iz Velenja. (Gg. poslancem!) Odkar tare kmeta, obrtnika in delavca lakota, odkar ni zmožen vkljub svoji varčnosti in pridnosti plačevati več svojih davkov, stanu primerno preživiti svoje rodbine, da mora prodati zadnji rep, svoje zadnje imetje, nazadnje pa za-